

at være istand til i Tide at samle den efter Forholdene fornødne Troppstyrke paa et hvilket som helst Punkt, hvor et Landgangsforløb maatte gøres." Dengang jeg første Gang saae dette i Udvalgets Flertals Betænkning, var det, saavidt jeg husker, ikke trykt med fede Typer, og jeg tillod mig da, saaledes som min Pligt og Skyldighed var, at hentebe det ærede Udvalgs Opmærksomhed paa, at der vist var indløbet en Feiltagelse paa dette Punkt. Sagen er jo nemlig den, at det ganske sikkert fra enkelte Sider, og jeg tror ogsaa fra min Side, er blevet yttret, at man med en passende Hærstyrke — jeg nævnte udtryffeligt en Hærstyrke paa 30,000 Mand, — hvad der svarer til en Styrke af 30 Batailloner — vilde være istand til at dislocere denne saaledes, at man kunde haabe, navnlig naar Hensyn toges til den forventede Hjælp af Flaaden som opholdende og forsinkende, at kunne saae den tilstrækkelige Styrke samlet paa det udpegede Landgangssted til at gjøre denne Operation noget præfer for Tjenden. Men, mine Herrer, naar man gaar hen og tager en af Betingelserne bort, nemlig den hele Styrkes Styrrelse, saa bliver Sætningen ikke længer rigtig. Naar Flertallet her paa Sjælland maaste neppe faar 18 Batailloner sammen, saa vil jeg gjerne se den Plan, efter hvilken man vil være i Stand til at udføre en for det angivne Formaal tilstrækkelig Koncentration paa hvilket som helst Punkt af Kysten. Det paastaar jeg paa det Bestemteste vil ikke kunne udføres, det er efter alle de Oplysninger, som nu foreligge, uigjennemførligt, og jeg tiltror mig i saa Henseende en lille Smule Erfaring og Kundskab til, hvad vore Kommunikationsmidler ere istand til overhovedet at udføre. I Kortheit vil jeg sige, at efter den Forsvarsplan, som her er Tale om, kan jeg ikke se rettere, end at Sagen vil stille sig saaledes, at Planen, langtfra at skræmme Tjenden fra at føre et Angreb mod os, tværtimod vil lade ham udføre dette med Haab om godt Udfald. Han vil kunne udføre sin Landgang, naturligvis forsinket af vor Flaade; men hans Formaaels Opnaaelse vil denne ikke kunne hindre, og det vil i de fleste Tilfælde være uden Betydning, om han kommer et Par Timer senere i Land — det, det gjælder om for ham, er jo blot at effektuere Landgangen, førend vor Hær er bleven saa koncentreret, at der der kan være Tale om at føre et Støb imod Tjenden, og dette vil, efter hvad jeg før udtalte, være alt for længe. Og nu beder jeg de Herrer at stille Dem overfor den Situation, som da vil være tilstede. Den Hær, Tjenden vil møde med, vil ganske sikkert være vel udrustet, vel uddannet og vel kommanderet, det er sikkert nogle af sine bedste Tropper, han vil vælge til en sliq Expedition, medens den Hær, som Flertallet vil give os, vil være meget tarvelig uddannet, meget tarvelig kommanderet. De Forhold, som Terrainet paa Sjælland frembyder, ere ikke af den Natur, at de ville kunne ophæve et saadant Misfor-

hold. Følgen vil altsaa ganske simpelt blive den naturlige: et Nederlag. Og hvad saa? Ja, saa have vi to Veie, vi kunne vælge, der begge ere omtrent lige tiltalende. Den ene er, at Hæren i den opløste Tilstand, hvori den vil være — og mere opløst, jo tappere den har kæmpet — vil gaa tilbage mod Hovedstaden, mod sine Depoter, Oplagssteder osv. Hvorledes vil der saa se ud i denne Hovedstad, naar Hæren paa denne Maade gaar tilbage? Jeg tror, mine Herrer, at man blot behøver at have set lidt af lignende Billeder, kun at have lidt Erfaring for, hvorledes de flette Kræfter, som ere stærkt repræsenterede i de store Stæder, under saadanne Forhold komme frem og faae Raaderum og gjøre deres demoraliserende Indflydelse gjældende, saa at dette Billede just ikke skal tilsmile En særdeles. Eller man kan for at undgaa denne Fare søge at trække Hærens Tilbagegangslinie saa meget som muligt bort fra Hovedstaden ned til den Stærm — der er under saadanne Forhold en uimodstaaelig Tiltrækning selv ved en Skærm, der er nok saa lille —, som Flertallet har tænkt sig som foreløbig Reduite, nemlig bag Landbefæstningen ved Aggersøfund, ned til Stignæs, hvor den da vil være samlet paa et snævert Terrain, der, naar undtages den allerypperste Linie ved Vandet, er ubsat for Beskydning af Tjendens Artilleri, og hvor altsaa Hæren meget snart vil blive saaledes sammensludt, at Enden derpaa ikke kan blive tvivlsom, idet den vil have den samme Skæbne, som vi nylig have set ved en anden Hær ved Sedan, at den ikke vil have Andet tilbage end at søge en eller anden hvid Klud, den kan heise paa de tarvelige Fæstningsværker, der er ude af Stand til at beskytte dens Ordening, et Tilgagen for dens Hæder og vistnok ogsaa for vort Fædrelands Selvstændighed. — Med Hensyn til de finansielle Operationer, som Flertallet mener bør gjøres ved denne Leilighed, nemlig Fremtvængelsen af en Indkomst- og Formueskat til Sjengjæld for den Bevilling, som det vil give paa den heromhandlede Konto, skal jeg, som tidligere udtalt, slet ikke komme videre ind paa; jeg er vis paa, at f. Ex. det ærede Medlem for Rjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) har set, at man kan opstille saadanne Betingelser for Staten, at den danske Gaardmandsstand ikke vil komme til at behyrdes i nogen væsentlig Grad af denne Udgift. Jeg skal fremdeles ikke her gaa nærmere ind paa det Sandsynlige eller Usandsynlige i, at dette Skattebeløb vil komme ind ad den betegnede Wei, men jeg skal kun berøre Sagen, forsaavidt den kommer i nærmere Forbindelse med den Hurtighed, hvormed Udviklingen af vort Forsvarsvæsen vil gaa for sig. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) bemærkede forleden Dag, da der var Tale om Bevillingen til et Pantsereskib paa Finantsloven, at han vilde stemme derimod, for saa vandt man dog Tid. Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd), der jo i